

إثنا عشر رسالة

[92] الماء طهورا فانظروا كيف تكونون مراد از ان غير از مخرج بول است واصر که در تنزِيل کریم واقع است ربنا ولا تحمل علينا اصرًا كما حلته على الذين من قبلنا مفسرين آنرا بتکالیف شاقه تفسیر کرده اند مثل قتل النفس در توبه و قطع موضع نجاست از بدن و رخت از مقراض و پنجاه نماز در هر شبانروزی و صرف ربع مال در زکوة واجب و موضع نجاست که قطع میکرده اند ما عدای مخرج بول و مسربهء براز بوده است که آن هر دو محل استنجاست اساس مسئولیات و مکروهات از آداب استنجا بیست و هشتست چنانچه فیما سبق مذکور شد اول سنت است در براز غیر متعدی اختیار آب بر استجمار و در متعدی جمع میان هر دو جمع میان هر دو مطلقا در استحباب افضل واکمل است و مستحب درین مقام بمعنی افضل افراد واجب تخییری است چه وجوب تخییری با استحباب عینی مصادمت ندارد نه بمعنی اصطلاحی که قسم مطلق واجب و یکی از احکام خمس است دویم دلک و مسح مخرج بول در استجاء وازاله ء خبث جسمی طاهر ازلا و مستحبست بعد از استبراء و قبل از شستن و آب ریختن و استحباب آن در بیان شهید قدس ا □ نفس مذکور است سیم
